

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ اکتوبر ۲۰۲۱

## بعد جدید تهاجم ستراتیژیک پاکستان بر افغانستان!

**چهارشنبه- ۰۵ عقرب ۱۴۰۰ - کابل:** تا جایی که از مطالعات تاریخی در سطح جهان و منطقه بر می آید، در طول اعصار و قرون، کمتر دو کشور همسایه ای را می توان یافت که چشم طمع به خاک همسایه اش نداشته باشد. منتها این چشم طمع فقط زمانی خود را آشکار ساخته است که یک طرف قوی شده و طرف دیگر یا در همان حالت اولی مانده و درجا زده و یا هم به مصایبی دچار شده که ظرفیت دفاع از قلمروش را نداشته است.

این اصل در مناسبات بین افغانستان و تمام همسایگانش منهای چین نیز صدق می نماید. یعنی هم ما در بستر زمان بر مناطقی از کشور هائی که اکنون همسایه ما هستند، چشم طمع داشته ایم و هم همسایگان. این مسأله در مناسبات بین افغانستان و سرحدات شرقی و جنوبی آن پیشینه تاریخی خاص خود را دارد.

یعنی در حالی که ما یعنی باشندگان افغانستان، بر مبنای تأسیس امپراتوری مغول به وسیله "بابر" و فرزندش "همایون" دو تن از کسانی که بر بستر حوزه فرهنگی فارسی- دری رشد و نمو نموده بعد از تصرف کابل، حاکمیت شان را در هند بسط و توسعه بخشیده، پایه های ایجاد امپراتوری مغول را در نیم قاره هند گذاشته اند و از همین رو نه تنها مناطق پشتون نشین را کلاً بخش انفکاک ناپذیر خاک افغانستان کنونی می دانیم، بلکه از داشتن دهلی و کشمیر نیز قند در دل ما آب می شود، امپراتوری بریتانیا به مثابه جانشین امپراتوری مغول در هندوستان، اساس خاستگاه و نقش حوزه فرهنگی و مدنیت زبان فارسی- دری و در نتیجه "بابر" و "همایون" را نادیده گرفته حدود دو صد و پنجاه سال حاکمیت نوادگان آنها را از زمان "جلال الدین اکبر" الی پیروزی "احمدخان ابدالی" در جنگ "پانی پت" و تحت الحمایه قرار دادن دهلی به وسیله شاه ابدالی، معیار قرار داده، همیشه به مثابه وارث آن امپراتوری، ساحه قلمروشان را الی مرز های طبیعی افغانستان یعنی کوه های هندوکش و بابا اعلام داشته اند.

هرچند به موازات گسترش سیطره انگلیسها در نیم قاره، بعد از سقوط سلسله ابدالی، افغانستان در اثر خیانت های متواتر فرزندان سردار پاینده محمد خان ، کشمیر و پشاور را از دست داده بودند، با آنهم الی ۱۸۹۳ یعنی زمان عقد معاهده ننگین دیورند، زیستگاه قوم پشتون، عملاً و رسماً بخشی از خاک افغانستان به شمار می رفت. از همین رو معاهده ننگین دیورند را می توان نخستین گام تهاجمی امپراتوری انگلیس جهت رساندن سرحدات نیم قاره هند از طرف شمال به سرحدات طبیعی زمان سلسله مغولها دانست. امری که "نهر" در کتاب معروفش "نگاهی به تاریخ جهان" صریحاً افغانستان را بخشی از هندوستان معرفی می دارد.

با پیدایش و تولد نامیون پاکستان، علی رغم آن که در آن شرایط این امکان وجود داشت که بتوان خاکهای قوم پشتون را مجدداً به افغانستان یکجا ساخت، مگر "DNA" خیانت میراث مانده از سردار پاینده محمد خان در وجود نوادگانش، مانع وحدت گردیده صرف برای خالی نماندن عریضه پایه های یک ضدیت دایمی بین افغانستان و پاکستان جدید الولاده گذاشته شد.

هرچند یکی از علل کودتا های پیهم ۱۳۵۲ و ۱۳۵۷ به تحریک شوروی متوقفا، حل مسأله دیورند به نفع انضمام خاک های از دست رفته افغانستان قلمداد می شد، مگر به عوض، نتیجه معکوس بار آورده دولت پاکستان با برخورداری از حمایت تمام کشورهای جهان منهای روسیه و امارش، از طریق نسلی از جواسیس و خاینانی از قماش "گلبدین ها، ربانی ها، خالص ها، مجددی ها، گیلانی ها، سیاف ها، محمدی ها، ملا عمر ها" و نسل های بعدی آنها، به حقه کردن مفاهیم استعمارگرانه "اسلام مرز ندارد" نه تنها خطر جدا شدن خاکهای پشتونها در جنوب دیورند را کاهش داد بلکه، از لحاظ نظری و عملی آنها را آماده نمود تا راجع به وحدت پاکستان و افغانستان و یا تشکیل کانفدراسیون بین دوکشور ذهنیت ها را آماده بسازند.

تصمیم کنونی دولت پاکستان مبنی بر این که قسماً مرزها و ضوابط مرزی برای پشتونهای ساکن ولایاتی که سرحدات جنوب افغانستان و پاکستان را می سازند برداشته شود، آنهم در پی انجام عین عملیه در سرحدات مشرقی؛ حتا اگر امکاناتی را برای باشندگان این ولایات فراهم سازد، موقعیت ضیف فعلی افغانستان و حاکمیت نوکران پاکستان بر افغانستان، در نهایت قضیه را به نفع پاکستانیها و به ضرر تمامیت ارضی افغانستان تمام خواهد کرد. هموطنان گرامی!

این عمل پاکستان در وضعیت و موقعیت ضعیفی که قرار داریم، مبین همان چشم طمع است که از زمان سلطه انگلیسها بر هند وجود داشته است. دولت پاکستان با این تصمیم می خواهد در گام نخست مرز زدائی و به تعقیب آن قسمتی از خاک ما را از پیکر کشور ما جدا ساخته ضمیمه کشور خودش نماید. از همین رو برای تمام آنهایی که خود را از افغانستان و افغان می دانند، لازم و ضروری است تا علیه این تصمیم پاکستان و موافقت احتمالی طالب، هوشیارانه موضع گرفته، نگذارند پاکستان کشور ما را از وسط دو نصف نماید.

**مبارزه علیه امپریالیسم، جز لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل**

**و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد**

**تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!**